

I Preben Berthelsens artikel i Politiken den 17. maj 1989 er der i eksemplerne ikke gjort nogen forudsætninger om den skattepligtiges privatforbrug. Oprettelse af selskabet vil mere end halvere privatforbruget, medmindre det lånefinansieres. Endvidere er den samlede skattebesparelse i artiklen beregnet til 1.264.000 kr. i stedet for 154.000 kr. Jeg kan derfor ikke tiltræde de i artiklen opstillede eksempler.

Selv under de givne forudsætninger er den samlede skattebesparelse ved at indskyde obligationerne i et selskab meget beskedent i forhold til formuens størrelse – ca. 2.200 kr. årligt pr. million i formue. Den største del af denne skattebesparelse skyldes endvidere ikke dette lovforslag.

Langt størstedelen af besparelsen skyldes den lavere løbende beskatning af renterne i selskabet. Dette skyldes især overgangsordningen for positiv kapitalindkomst, der bevirker, at en del af kapitalindkomsten beskattes som personlig indkomst. Eksemplet er derfor urealistisk, fordi skatteyderne på forhånd vil have indrettet sig på en sådan måde, at den høje løbende beskatning undgås, f.eks. ved køb af beviser i en akkumulerende investeringsforening. Dette må anses som rent selvforsvar. Det er efter min opfattelse uacceptabelt, at renteindtægter beskattes med 68 pct. Denne skattebesparelse har som nævnt ikke noget med lovforslaget at gøre.

Som eksemplerne er bygget op, er det forudsat, at der ikke opnås kursgevinster på obligationerne.

I langt de fleste tilfælde vil der være værdistigninger på de aktiver, der placeres i selskabet. Aktieavancebeskatningen vil derfor indebære en beskatning på 25 pct. efter 7 års besiddelsestid af disse værdistigninger, uanset at gevinsterne ville have været skattefrie, hvis de var oppebåret af aktionæren personligt.

I eksemplerne er endvidere ikke taget højde for transaktionsomkostninger i forbindelse med selskabets stiftelse samt udgifter til udarbejdelse af årsregnskaber og afholdelse af generalforsamlinger.

Der bør ved vurderingen af eksemplerne endvidere tages hensyn til, at midlerne i selskabet er bundet i hele 7 års perioden, således at de ikke står til aktionærens disposition. Såfremt aktionæren ønsker midlerne frigjort inden ud-

løbet af 7 års perioden, vil dette udløse en forøget beskatning.

Det er min opfattelse, at eksemplerne er urealistiske. I eksemplerne foretages der en sammenligning med en konstrueret situation, der giver de værst tænkelige resultater, som ingen skatteyder vil bringe sig selv i. Det eneste, eksemplerne kan vise, er, hvor urimelig den gældende beskatning af renteindtægter kan være, idet den skattepligtige vil få meget svært ved at fastholde realværdien af sin formue.

Spørgsmål 6:

Vil ministeren oplyse, om der kan være skattemæssige fordele ved at omdanne f.eks. et liberalt erhverv til et selskab:

Forudsætninger (1989)

Ejer er gift – ægtefællen er uden indtægt

	kr.	kr.
Overskud		700.000
÷ Private fradrag ...		10.000
Skattepligtig ind-		
komst		690.000
<i>Formue</i>		
Inventar	2.000.000	
÷ Nedslag	800.000	1.200.000
Diverse		10.423.000
		11.623.000
Gæld		0
Erhvervsformue		11.623.000
Anden formue		0

Nu forudsættes det, at det i stedet er et selskab, som ejer nævnte formue på 11.623.000 kr. Ved omdannelsen er der betalt 2.000.000 kr. i goodwill.

Aktiekapitalen er 10.000.000 kr. og restbeløbet er gæld til stifteren (÷ 3.623.000 kr.).

	kr.	kr.
Selskabets indtjening		
er fortsat		700.000
÷ Løn til stifteren ...	350.000	
÷ Rente til stifteren .	350.000	700.000
Overskud		0

Hovedaktionærens formue består så af aktiekapital + stiftertilgodehavende. Lønindtægt